

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **M. K. P.**, zastoupeného Mgr. Lilianou Vochalovou, advokátkou se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2007, čj. OAM-547/LE-VL02-VL02-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 7. 2008, čj. 64 Az 62/2007 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, neudělil. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem označeným v záhlaví zamítl. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Stěžovatel namítl, že rozsudek krajského soudu trpí nezákonností pro nesprávné posouzení právní otázky, nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, postrádá přesvědčivé odůvodnění a není v souladu se zákonem [§ 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.]. Podle stěžovatele soud nezkoumal důvody uvedené v žádosti o azyl v širších souvislostech, zejména nevážil osobní vážnou situaci, která stěžovateli hrozí po návratu do země. Stěžovatel by byl případným návratem do vlasti vystaven nebezpečí stíhání policejními orgány a byl by nucen vykonat základní vojenskou službu, přestože již nesplňuje zákonem stavenou věkovou hranici pro její výkon. Dále uvedl, že se obává, že po návratu do vlasti nebude mít dostatečné ekonomické prostředky na svou obživu. Stěžovatel se domnívá, že správní uvážení o splnění důvodů zvláštního zřetele hodného ve smyslu § 14 zákona o azylu žalovaný vyložil úzce, přičemž rozhodnutí krajského soudu postrádá známky individuálního přístupu pečlivého posouzení.

Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil, Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti jeho kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití hledisek nastíněných např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (č. 933/2006 Sb. NSS). Nejvyšší správní

soud přitom v posuzované věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele ani jakékoliv pochybení v postupu krajského soudu, tím méně pak pochybení zásadní, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

Nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud dodává, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti (srov. rozsudky ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 4/2004 - 49, ze dne 21. 7. 2005, čj. 3 Azs 303/2004 - 79, ze dne 10. 10. 2003, čj. 2 Azs 15/2003 - 81, č. 77/2004 Sb. NSS).

Namítl-li stěžovatel, že krajský soud dostatečným způsobem nezkoumal rozhodnutí žalovaného ve vztahu k neudělení azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu, Nejvyšší správní soud podotýká, že se krajský soud s touto otázkou k žalobní námitce vypořádal.

S ohledem na existenci své předchozí judikatury Nejvyšší správní soud v posuzované věci žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neshledal, proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu